

**RÄPINA
AIANDUSKOO**
nutikas looduslähedane elu

Aeg & Vaim

TEMPUS & SPIRITUS

www.aianduskool.ee/koolileht

26.10.2016

Tere austatud õpetajad ja koolipere!

Nagu näete, olen ma täna direktori rollis, kuid igapäevaselt harjunud kroonilise puuduja rolliga ning tahan teile rääkida, miks on tänane päev tähtis. See üks päev aastas paneb meid mõtlema, kui olulised on meile õpetajad.

Mina austan oma õpetajaid, kuna raske on leida tavaelus inimesi, kes on nii järjepidevad, kannatlikud ning päeva lõpuks endiselt naeratavate nägudega. Kuidas te seda teete, õpetajad? Te kaklete meiega igapäevaselt, et me mäletaks, mis on *Rosa Rugosa* või millise kruvi valima peaks. Te kurjustate, et jääme hiljaks, aga kui küsime pastakat, annate meile kasvõi oma lemmikuima kirjutusvahendi. Te ajate meid naerma ja meie püüame sama. Nii mõnigi teist on lohutanud nutvaid tüdrukuid ja kiitnud poisse kui hästi nad nurgasaagi käsitleda oskavad.

Aga tunnistage, et hoolimata sellest, et me oleme vahel saamatud ja parajad väänikud, tunnete meist puudust, kui oleme lõpetanud selle kooli.

Tunnen uhkust, et õpin Räpina Aianduskoolis kõige targemate ja vahvamate õpetajate käe all.

Teeme võimsa aplausi meie õpetajatele, nad on selle välja teeninud!

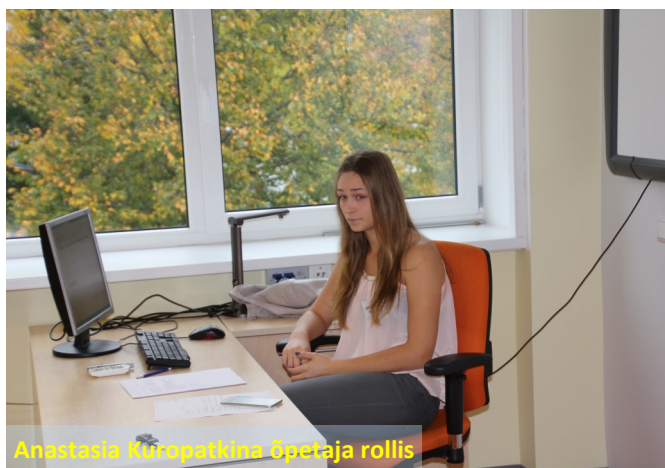
Libadirektor Markus Janek Mitri kõnepuldis

Kõne „direktor“ Markus Janek Mitrile koostas
Anastasia Kuropatkina, ME13-11-K

Fotod: V. Truija, K. Toom

Direktor ja „direktor“ õpetajate päeval

Anastasia Kuropatkina õpetaja rollis

Mis tehtud ...

27. sept	Jalgpall Räpina staadionil
28.-29. sept	Maastikuehitajate päev
6. okt	Õpetajate päeva tähistamine
12. okt	Sügismatk ja kursustevaheline mälumäng
20. okt	Rebaste päev

... mis teoksil

1.nov	ÕE presidendi valimised
3.nov	Sügispidu
17.nov	Kursustevaheline mälumäng
23.nov	Võrkpallivõistlused

TÄNASES LEHES: Mööda pihlakaallee huviringidesse! Sügismatk õpetaja kingades! Maali maailm! Rebaste kannatused! Armastusest taimede ja reisimise vastu! *Thanks Giving for Harvest!* Pergolad siseruumis! ... ja palju muud huvitavat!!!

Maastikuehitajate päev

Sel aastal venis maastikuehitajate päev pikale, sest ühe päeva asemel oli tegemisi ja uudistamisi kahel päeval. Kohal olid ettevõtted, külalised nii Luualt, Saksamaalt kui ka Soomest ning loomulikult aianduskooli õpilased. Kõigil huvitundjatel oli võimalik tutvuda erinevate ettevõtete nagu Makita, Husqvarna, Essve ning Löwe toodetega. Teisel päeval tutvustasid koole ja pidasid loenguid külalised Saksamaalt ning õhtul toimus maastikuehitajate orienteerumine.

Maastikuehitajate päeva põhivõistlusest võttis osa üksteist võistkonda. Võistlus kestis kahe päeva peale kokku 12 ja pool tundi. Esimesel päeval tuli valmis saada kõik kivitööd - täringu-, looduskivide ja kiviplaadide paigaldus ning sellele lisaks kruusapind. Veidi keerulisemaks tegi ülesande erinevad kõrgused ning kahe nullpunktiga arvestamine. Olenemata sellest, et sel aastal toimus võistlus kaks päeva, tekkis ikkagi veidi probleeme aja planeerimise ning tööde valmis saamisega.

Aianduskooli parimad Kris ja Ruben

Võistluse teise päeva hommiku esimeseks ülesandeks tuli igal võistkonnal istutada pihlakas. Sel korral otsustati, et meie istutamistest võiks tulla kena pihlakate allée, seega istutasime Nooruse ühiselamu vastu kolmekaupar erinevaid sorte pihlakaid. Seejärel tuli tagasi asuda põhivõistluse juurde. Kõigil, kellel oli võimalik, alustasid praktikamajas puitrajatise valmistamist. Teised asusid tagasi oma tööplatsidele, et paigaldada siirdemuru, lõpetada eelmisel päeval pooleli jäänud töid ning teha lõppviimistlus. Kellel kõik varakult valmis sai ja lõpptulemusega rahule jäid, võisid lahkuda ning pingsalt õhtust autasustamist oodata.

Punktide kokku arvestamisega läks küll kaua aega, kuid lõpuks kuulu-

Rebecka ja Evelin foodimas

Pihlakate allée

tati võitjateks külalised Saksamaalt. Teise koha väärilised olid meie kooli poisid **Kris Käos** ja **Ruben Pabson** ning kolmandale kohale jäi Soome poiste võistkond. Auhinnad käes, tehti algus meeleolukale diskole, kus tantsu vihtusid meiega koos ka kaugelt tulnud ja võistluse ära võitnud sakslased.

Kokkuvõtteks võib üritusega igati rahul olla ning kõigile maastikuehitajatele soovitan järgmisel aastal võistlusest osa võtta, et uusi kogemusi saada.

Rebecka Herzmann, ME15-41-K

Fotod: P. Karjane

Valminud võistlustööd

Liivimaa kutsekoolide õpetajate päev

Räpina Aianduskoolis toimus 14. oktoobril 2016 Liivimaa kutsekoolide ühine meeleolukas õpetajate päeva õhtu. Räpinasse olid kohale tulnud kõikide Liivimaa kutsekoolide ühendusse kuuluvate koolide esindused: Heino Elleri nim. Tartu Muusikakool, Järvamaa Kutsehariduskeskus, Luua Metsanduskool, Olustvere Teenindus- ja Maamajanduskool, Pärnu Kutsehariduskeskus, Tartu Kunstikool, Tartu Kutsehariduskeskus, Valgamaa Kutseõppekeskus, Viljandi Kutseõppekeskus, Võrumaa Kutsehariduskeskus. Sellel õhtul anti üle Eesti Vabariigi haridus- ja teadusministri tänukirjad kõikide koolide tublidele õpetajatele/ töötajatele.

Räpina Aianduskoolist tunnustati:

Reet Palusalu - aianduskooli Aasta õpetaja 2016

Mari Eensaar - aianduskooli Aasta noorõpetaja 2016

Ülle Viksi - aianduskooli Aasta töötaja 2015

Palju õnne!

Karin Kask, Sessioonõppe juhataja

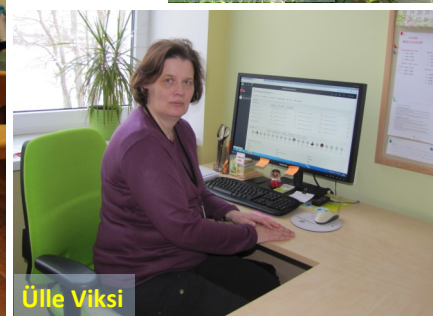
Fotod: V. Truija, T.Koha

Mari Eensaar õnnitleb Kalle Küttist

Reet Palusalu

Ülle Viksi

Kuidas meie koolimaja küll selliseks sai?

Et kõik ausalt ära rääkida, siis kõik sai alguse sellest, et:

- Räpina Aianduskool oli sellel aastal Liivimaa kutsekoolide õpetajate päeva korraldaja;
- ürituse teemaks oli „Aiapidu“;
- maastikuehitajad olid valmis selleks ürituseks spetsiaalsed puidust ehitised tegema ja veed vulisema panema;
- floristid olid valmis kogu kooli erinevate seadetega „aiaks“ muutama.

Selleks, et kool ürituse jaoks „aiaks“ muuta, oli plaan tuua ruumidesse vaid mõned puidust pingid. Aga maastikuehitajad Priit Trahv ja Marko Laanes olid valmis hoopis uhkemaid ja toredamaid ehitisi (pergolad, purskaevud) pakkuma. Reti Randoja-Muts tegi paberile oma visiooni, kuidas kõik lõpuks välja võiks näha. Leili Alaoja-Rein, Pille Peterson ja Marek Jakobi plaanisid, kuidas kõik ehitised ja ruumid ära kaunistada. Kõikide plaanide teostus sai võimalikuks maastikuehituse ja floristika õpilaste oskuste abil.

Kogu sellest seimisest saime teada, et:

- koostöös peitub suur jõud;
- kõiki meil õpetatavaid erialasid saab omavahel edukalt lõimida;
- pergolaid saab kasutada mitte ainult väli-, vaid väga edukalt ka siseruumides;
- kõikides lilleseadetes ei olegi lilli vaja;
- pargis riisunud lehti ei peagi komposti viima;
- kolm purskaevu võivad vabalt ka terrassil vuliseda;
- kõik aednike kasvatatud köögiviljad ei olegi söömiseks (ilukõrvitsad, dekoratiivkapsad);
- tekstiilite valmistatud kaltsuvaip on tõeline „kirss“ puidust pingil;
- meie külalised said meie erialade tegevuse tulemusi näha;
- külalised olid tulemusega väga rahul! Meie ise ka.

Karin Kask, Sessioonõppe juhataja

Fotod: K. Nommistu, V. Truija

Floristikaõpilased lava kaunistamas ...

... ja pergolaid ehitamas

Meie aiad

Tulihingeline hobiaednik

1990ndate aastate alguses laiutasid Rāpinas Võru maantee ja Võhandu jõe vahelisel alal suured sovhoosi kartulipõllud. Ühel hetkel hakati nendest maadest noortele peredele maja ehitamiseks krunte eraldama ja nii sai alguse Lidia Sarja kodu rajamise lugu. Lidia on töötanud aianduskoolis vene keele õpetajana, alates 2005ndast aastast aga teavad päevaõppe õpilased teda kui ühiselamute kasvatajat.

„Esimesena istutasime aeda maasikaid ja vaarikad, kuid siin mõistsin, et ärinaist minust ei saa ja külvasime peenarde asemele muru.“

„Ükskord tööle minnes märkasin, et õpetaja Reti Randoja-Muts õpetab kaugõppe õpilastele veesilma rajamist. Ma olin juba varasemalt mõelnud, mis oma aiaga peale hakata ja seda tundi kõrvalt nähes tuli idee, et miks mitte rajada omalegi aeda veesilm. Jäin tee äärde seisma ja vaatasin, kuidas Reti õpetas, hiljem küsisin veel mõned detailid juurde ja nii see veesilm sündiski. Tiigi ümber hakkas kogu ülejäänud aed kujunema.“ Iga kahe aasta tagant võtab Lidia kõik kivid tiigikesest välja ning puhastab põhjalikult. Muretult teatab ta, et see on ainult poole päeva töö.

„Ma olen väga suur aiandushuviline – kui näen kuskil mõnda ilusat taime, siis ma pean selle endale saama! Kui märkan puukoolides midagi, mida mul veel ei ole, siis ostan. Ükskord tõin Saaremaalt kaasa tundmatu umbrohu, mis oli väga ilus, aga nüüd ei saa sellest enam lahti“, rääkis Lidia taimede saamislugusid. Uusi lemmikuid leiab ta oma aeda ka näiteks Hansapostist ja sellel kevadel ostis ta rododendroneid Maxima kauplusest. „Taimed olid nii ilusad, et ma pidin nad võtma! Siis tuli info, et taimed võivad olla haiged. Helistasin Põlva Keskkonnaametisse, et uurida, mida teha. Ausalt öeldes välja juurida ei oleks ma neid raatsinud. Telefoni teel soovitati tai-

Perenaine roosiväljade keskel

med kasvama jätta ja neid jälgida. Õpetati, et kui lehed lähevad mustaks, siis on nad nakatunud ja taimed tuleb hävitada, kui lehed jäävad ilusaks, siis võivad nad kasvama jääda. Minu taimed läksid kenasti kasvama ja õitsesid ka väga võimsalt,“ rääkis Lidia kergendustundega. Kasvuhoones kasvavad viinapuud, mis saadud Jaan Kivistikult.

Taimed on aeda valitud ikka sedasi, et igal aastaajal õieilu nautida oleks võimalik. Lisaks taimedele võib peenardes kohata ka vahvaid kujakesi, mis aias ringijalutajatele üllatushetki pakuvad.

Vaade elumajale

Niiduk puhkehettek

Pilkupüüdev hosta

Ühe tõepärase ussikujukese pidi Lidia aga eemaldama, sest see oli külalistele liigselt hirmutav tundunud.

Aias on perenaisel mitmeid peenraid, mille hooldamist lihtsustab puukoore multš. „Kui iga päev natuke taimedega suhtled ja neid hooldad, pole korra hoidmine probleem. Ma puhkan aiatööd tehes, see viib mõtted probleemidelt mujale“. Kodust eemal saab suvel olla maksimaalselt kaks nädalat, kuid sel ajal peab kindlasti keegi taimi kastma. Tagasi tulles on vaja paar päeva nobedat rohi-

mist, et endine hiilgus taastada.

Roosid ja raudürdid on Lidia suurimad lemmikud. Aias kasvab ka perenaise nimeline roosisort, kokku on sorte 95. „See arv muutub pidevalt - sellel talvel läks kuus tükki välja, aga sünnipäevaks kingiti jälle kolm istikut juurde.“

„Postimehest lugesin, et roose on võimalik paljundada nii, et torcad pistokska kartuli sisse, katad mullaga, paned purgi peale, tõstad varju ja kastad iga päev. Mina proovsin ka, nüüd on juba näha, et väikesed lehekesed hakkavad tekkima, eks paistab, mis saab“, tutvustas Lidia oma armastust rooside vastu.

Taimi on Lidia aias palju ning alles hiljuti tuli ette võtta harvendustöö. Kuhu aga panna ülejäänud taimed? „Loomulikult pidi rajama veel ühe peenra,“ rääkis Lidia lõbusalt.

Inspiratsiooni ammutab ta aiandusajakirju lehitsedes, kuid samuti on nõuga toeks olnud õpetaja Reti Randoja-Muts, pargiaednikud Helve Eesmaa ja Ille Rämmer.

Tulevikuplaan ja unistus on aeda puhkemaja ehitamine, kus oleks hea ka vihmase ilmaga istuda ning perega ja sõpradega aega veeta.

Rääkides tööjaotusest, teatab Lidia kindlal toonil, et niitmine ja taimekaitsetööd on meeste vastutusala. Peenarde hooldamine ja õunapuude lõikamine on tema pärusmaa.

Aiast välja jalutades jõuame mõne sammuga Võhandu jõe äärde, kus on lõkkease ning pink. Kena koht, kus vee kulgemist ja lõkke praksumist nautida. Ujumiskohta kahjuks seal pole, sest jõepõhi on liiga mudane.

Sellel kevadel toimunud Rápina Hea Kodu päeval kuulutati välja Rápina Valla kaunimad koduaiad ning teiste seas märgiti ära ka Lidia Sarja koduaed! Külaskäik kinnitas, et autasu läks selle väärilisse aeda. 25 aastaga on Lidia oma perega loonud liigirohke ja lopsaka aia, mis on pidevas muutumises ja arenemises tõelise paradiisiaia poole.

Külustus toimus 28 juuni 2016.

Liisi Kont, kutseõpetaja Fotod: V. Truija

Lopsakas lilleväli

Veesilm aia iluks

Sügismatk Peipsi randa ja mälumäng

12. oktoobril toimus sügismatk Peipsi randa, kus ootas ees lisaks mälumängu esimene etapp.

Matk algas koolimaja eest, kust suunduti üheskoos Räpina sadamasse. Teekond möödus rahulikult ja oli mõnus nautida ilusat sügisilma värvikirevas ja päikselses looduses. Teekonna pikkus oli umbes seitse kilomeetrit, mis läbiti jalgsi. Sadamasse jõudes tervitas meid ja rääkis oma tööst sadama kapten Martin Tuul. Seisime suure Peipsi-, Lämmi- ja Pihkva järve välikaardi juures, kus Martin tutvustas järve kalastikku ja näitas, kust kulgeb Eesti-Vene piiri kontrolljoon.

Sadamakohvikus pakuti matkalistele teed ja pirukaid ning kui kõhud olid täis, tehti algust mälumänguga. Viktoriini kaksikümmend küsimust koostas õpetaja Irma Samoldina teemal „Peipsi järv ja Peipsi äär“.

Matkalised teel randa

I maastikuehitus vastuseid nuputamask

Mäng oli väga huvitav ja pingeline. Paremusjärjestus sai seekord niisugune:

1. koht I maastikuehitus (ME16-41-K, ME16-42-K)
2. koht IV maastikuehitus (ME13-11-K)
3. koht II maastikuehitus (ME15-41-K)

Väljaspool üldarvestust osales ka õpetajate-töötajate võistkond „Tugi“, saades maksimaalsest 40st punktist 38.

Täname ürituse korraldajaid ja osalejaid. Jääme ootama uusi ja huvitavaid mälumänge põnevates kohtades.

Marianne Lumera, ME16-42-K

Fotod: L. Kont

Sügisene Räpina sadam

Meeleolukas õpetajate päev

Õpetaja Alexandra

Aianduskoolis toimus 6. oktoobril õpetajate päev, mis kujunes üpriski lõbusaks ja ettevõtlikuks ürituseks. Õpilased korraldasid õpetajatele erinevaid tunde ning ülesandeid, kus nad said rakendada oma oskusi ja teadmisi, lahendades mitmesuguseid humoorikaid ülesandeid. Üks ülesanne oli näiteks langenud puulehtede kokku riisumine aja peale, lisaks taimede tundmine ja nende määramine. Töötubade käigus said õpilased proovida õpetaja ametit ja õpetajad said lõbutseda ning vaadata, kuidas õpilased nende tööga hakkama saavad. Hiljem toimus saalis pisike aktus, kus õpilased esinesid kas laulu, tantsu või luuletusega. Libadirektor Markkus Janek pidas südamliku kõne ja seejärel autasustati õpetajaid, kes hommikul võistlesid erinevatel aladel, pannes oma oskused proovile. Meie kooli floristika õpilased olid teinud saali kaunistused ja dekoratsioonid ning meisterdanud igale õpetajale pisikesse lillekimbu. Õpetajate päeva panustasid paljud kooli õpilased, kellest oli väga suur abi ürituse korraldamisel.

Me kõik loodame, et õpetajad ja ka õpilased jäid selle päevaga rahule, saades palju toremaid ning positiivseid emotsioone.

Alexandra Kibuvits, ME15-41-K

Fotod: V. Truija

Lehtede riisumise võistlus

Kunstitunnis

Konverents Slovakkias

21. ja 22. oktoobril toimus EUROPEA International'i iga-aastane konverents Slovakkias, Pieštany. Konverentsi raames leidis aset ka floristide võistlus, mis toimusid Rakovice Põllumajanduskoolis. Eestit esindas floristivõistlusel kaks võistkonda – üks Räpina Aianduskoolist ja teine Luua Metsanduskoolist. Meie kooli õpilastest osalesid Brigitta Allemann ja Sandra Kuusmaa. Kokku oli võistlemas 20 meeskonda kaheteistkümnest eri riigist.

Meeskondadel oli tarvis valmistada kaks tööd- pärg uksele ja seade ruumi dekoreerimiseks. Viimane tehti etteantud potti. Võistlustööd tuli valmistada teemal "Thanks Giving for Harvest". Kuna võistlus oli rahvusvaheline ja osalejad sõitsid kokku paljudest Euroopa riikidest, siis oli kogu taim- ja tehniline materjal korraldajate poolt ette antud, isegi tööriistad. Materjal oli väga inspireeriv, looduslik ja varutud Rakovice kooli õpilaste poolt kooli ümbrusest. Ka tehniliselt ei seatud eritingimusi, mängu võis panna kogu fantaasia. Brigitta ja Sandra kommenteerisid võistlusjärgselt ise kogu üritust järgmiselt: "Kuigi lause- oluline pole võit vaid osavõtt- kõlab klišeena, siis tegelikult nii see ka on! Meie eesmärk polnud võistlust võita, vaid saada kogemusi ja arendada loovust ning meeskonnatöö

Brigitta ja Sandra võistlustules

oskust. Kuna osalenud riikide võistkonnad olid erineva käekirja, lähenemise ja tasemega, siis oli ka tööde lõpptulemus väga erinev. Põnev oli näha, kuidas üks või teine osaleja oli materjali kasutanud või etteantud võistlusteemat tõlgendanud. Konkurents küll oli, kuid väga pingelist ja stressirohket võistlusmomenti polnud, võtsime kogu võistlust loovalt ja ei püstitanud liiga kõrget eesmärki".

Saavutatud kaheksanda kohaga olid Sandra ja Brigitta väga rahul. Rahul oldi eriti sellega, et edestati Soome ja kahte Hollandi meeskonda. Soome ja Hollandi võistkonnad on alati teada-tuntud väga kõrgel tasemel floristikaoskustega. Võistluse võitis Rakovice tiim Slovakiast, teise koha saavutas Šveitsi meeskond ning kolmas koht läks samuti Slovakkiasse. Luua Metsanduskooli võistkond saavutas 10. koha.

Võistlustele lisaks pakuti osalejatele ka väikest meelelahutusprogrammi- kohaliku kutsekooli ja lehmafarmi külastust, *workshopide* päeva, Pieštany linna- ja spahotelli ekskursiooni. Viimane on muuseas ainuke viietärni spahotell kogu Slovakkias ja selle teeb ainulaadseks sealne tervendav muda.

Paralleelselt floristivõistlusele toimus Pieštany hotelli akadeemias konverents, mille teemaks oli "Vesi ja kliimamuutused". Ettekanne anti ülevaade nii vee tähtsusest meie elus kui ka tutvustati viimaseid teadusuuringuid vee seisukorrast Slovakkias. Samuti räägiti mesilastest ja nende tähtsusest ning GMO mõjudest loodusele.

EUROPEA rahvusriikide juhtide nõupidamisel oli peamiseks aruteluteemaks Brexit ja sellega kaasnev. Kinnitust leidis asjaolu, et 2017. aasta sügisel korraldab Eesti EUROPEA International'i konverentsi. See on suur võimalus tutvustada kogu Euroopale Eestit ja meie kooli.

Konverentsil osalejatel oli võimalus külastada Slovakkia üht edukat puukooli Plantex, kus kasvatatakse 300 hektaril puuviljakultuure ja viljapuude istikuid. Lisaks külastasid konverentsist osalejad Elesco veinitootmisettevõtet ja muuseumi, kus praktiseerivad kutsekoolide õpilased. Õpilased tutvustasid ringkäigul veinitootmise tehnoloogiaid.

Workshop'il tutvustasid 26 Slovakkia kutsekooli oma erialasid ja tegemisi. Workshop toimus messina, kus erinevates boksides õpilased koos juhendaja-õpetajaga meisterdasid, kokkasid, vastasid küsimustele ja kutsusid oma kooliga tutvuma.

Konverentsil kumas läbi see, et Slovakkias ollakse uhked kutsehariduse ja kutsekoolide üle. Valdav arvamus, et igaüks peaks oma elus vähemalt ühe ameti selgeks õppima, et oma elus hakkama saada.

Järgmine EUROPEA International'i kevadkonverents toimub 2017. aasta aprillis Maltal. Maltalt võtab Eesti teatepulga üle ning 2017. aasta septembris saab EUROPEA pere juba meil kokku.

Marek Jakobi, kutseõpetaja

Katrin Uurman, haridustehnoloog

Foto: M. Jakobi

Oktoober — kapsakuu

Oleme aianduse eriala õpetajatega leidnud, et me läheneme aianduse valdkonnale liiga akadeemiliselt. Tegelikult pole aiandus pelgalt mullas sonkimine või taimedes tuhnimine. Asjale saab läheneda hoopis loominguliselt. Kõik, mida me silmadega vaatame, kõrvadega kuulame, söögiks valmistame, üksteisele kingime on vähemal või suuremal määral seotud looduse ja aiandusega. Seega otsustasime kuulutada välja aianduse aasta loomingulise konkursi. Iga kuu kannab endas mingi aianduse valdkonna teemat. Oktoobrikuu on kõõgiljanduse kuu, mille täheks on KAPSAS. Kõik, mis meile seostub kapsaga, saab väljendada loominguliselt, on see silmaga vaadeldav video või foto, plakat; kõrvaga kuulatav

helilooming; loetav tekstina – luule, proosa, artikkel või kapsaks loetud lemmikraamat. Kaunid seaded vaasis. Ka kokakunst on kunstivorm – põnev retsept jne. Iga järgnev kuu toob endaga kaasa uue teema. November on pühendatud puuviljandusele ja kuu staar on ÕUN. Infot konkursi kohta leiate kooli kodulehelt ja kooli Facebooki lehelt. Kõik on oodatud osalema ja oma põnevaid loomingulisi ideid väljendama. Kõik tööd saavad esitatud näitusel ja parimad kajastatud koolileheski. Tublim loominguline aednik või aednike grupp saavad konkursi lõpus väarikalt autasustatud.

Julget pealehakkamist!

Anu Käär, aianduse eriala juhtõpetaja

Maali maailm

Maali Roomet on R pina Aianduskooli vilistlane, lõpetanud siin kaks eriala, oma suurimad lemmikud -maastikuehituse ja floristika. Maali on 6-kuuse P asu Lii ema, samal ajal kahekordne magistrant -Eesti Maaülikoolis maastikuarhitektuuri ja Tallinna  likoolis kutseõpetaja erialal. Kuidas seada endale eesmärke ja kuidas neid täita ning mis viisil kohustused ja unistused ühendada, sellest järgnevas intervjuus lugeda saabki.

Miks Sa tulid õppima R pina Aianduskooli?

Mul oli juba gümnaasiumis idee, et tahaks õppida midagi seoses maastikuarhitektuuri, arhitektuuri ja kujundamisega. Minu plaan oli minna Eesti Kunstiakadeemiasse, aga seal ei olnud maastikuarhitektuuri eriala. Tegin katsed korraga Eesti Maaülikooli ja R pina Aianduskooli. Mul oli kindel soov õppida mõlemas koolis, aga ei teadnud, mis järjekorras. Olin kuulnud, et kui tahta tõeliseks maastikuarhitektiks saada, tuleb mõlemad koolid läbi käia. Ei piisa ainult ühest või teisest, sest nad täiustavad teineteist. Ülikoolis on ainult teooria, ise pead õppima seda hiljem rakendama ja tegelikult ei tea, kas teed õigesti või mitte. Teooriaga maja ei ehita ja ilma teooriata ka maja päris õige ei saa, seetõttu ongi ka praktilist õpet vaja.

Ja siis tuli see saatuslik hetk, kui ma j in maa likoolis esimesena tasuta  ppekohast ilma ja seetõttu läksingi Räpinasse. Mulle väga meeldis! Kujundamisest teadsin ma üht koma teist, aga taimedest.... oma koduaia taimi teadsin, aga see oligi kõik. Aianduskoolis sain ma taimedemaailmast põhja alla, näiteks kuidas kuusel ja n lul vahet teha - see oli väga vahva!

Ja siis edasi floristika?

Lilleseade mulle väga-väga meeldib. See pärineb mu emalt, tema tegeleb ikebanaga, on õppinud seda Dagmar Kotli juures. Mina käisin väikesena kõikides ikebana töötubades kaasas, s ttisin ka m nnioksi ja k rsi Jaapanist pärit õpetajate käe all. Ka aianduskooli floristika petaja Indrek Kaeliga olid esimesed kokkupuuted emaga töötubades kaasas käies.

Floristika täiustab maastikuehitust. Aiakujunduses on tähtis, et massid, rütmid, värvid oleksid paigas. Seda on nii lihtne lilleseade pealt vaadata ja aiadisaini üle kanda. Kõik kujundajad peaksid lille-

Maali j ulup rga valmistamas

seadet õppima, et see tunnetus kätte saada.

Mis meenub kui aianduskooli ajale tagasi mõtled?

Meil oli Peedu Kaarega tööohutuse tund. Mina olin hommikuti alati väga unine. Kui ma tundi jõudsin, siis väga tihti j in magama. Ma ei ole hommikuinimene, vara ärkamine oli minu jaoks väga raske, gümnaasiumi ajal ma tihti hommikuti kooli ei jõudnud. Ja nii ma siis magasin oma k ekoti otsas. Ükskord Peedu Kaare ütles, et võta järgmine kord padi kaasa, siis on sul natuke parem. See oli nii tore temast!  

Mis sai peale R pina Aianduskooli lõpetamist?

Maastikuehituse õpe kestis sel ajal aianduskoolis kaks ja pool aastat. Viimase poolaasta õppisin samal ajal nii maa likoolis kui ka floristika erialal kaugõppes.

Sa õppisid kolmel erialal korraga?

Jah.  Olin maa likoolis individuaalsel õppekaval, sest tahtsin bakalaureuse kraadi kahe aastaga kätte saada, et ma ei peaks nii palju sõitma. Tallinn – Tartu, Tartu - Tallinn ja siis veel R pina. Ja kuna mu elukaaslane töötas sel ajal Riias, siis üle nädala jõudsin ka Riiga. Aga see kõik poleks olnud võimalik ilma autota. Bussiga nii ära ei sõidaks.

Miks otsustasid lisaks veel kutse petajaks õppida?

Mulle meeldib õpetada ja ma tahaks just kujundamise poolt õpetada, et oma teadmisi edasi anda. Tunnen, et mul on selline olemoodi stiil ja eks perekonna kunstiaust toetab ka seda kujundamise poolt väga. Mulle on väiksest peale meeldinud õpetada ja selatada. Aga kõige naljakam on see, et mul on totaalne esinemishirm - olen alati kartnud klassi ette minemist. Nüüd olen sellest üle saanud, aga alguses oli väga raske.

Millist erialast tööd Sa praegu teed?

Tegelen praegu eraaedade kujundamisega, aga põhirõhk on lapsega kodus olemisel. P asu saab kohe kuue kuuseks, hetkel olen suuteline umbes 25% varasemast töömahust tegema. Floristikaga tegelen siis, kui tuleb tellimus midagi kaunistada või mõni vahva artikkel lilledest ajakirja teha.

Kuidas Sind üles leitakse?

See käib tuttavate vahendusel, läbi minu tehtud tööde ning ka ajakirjanduse kaudu. Väga tihti tuleb mulle kirju e-posti, kus soovitakse aiaplaani, kaasas on kõik andmed ja isegi AutoCad failid. Üldjuhul pean ise inimestelt hakama infot koguma, enne kui kujundama saan hakata, aga selliste kirjade puhul on aru saada, et nad on kuskilt juba kuulnud, mida ma vajan, et projektiga alustada.

Mis on Su suurim saavutus?

Ma arvan, et väike beebi.... , et ma olen suutnud koolides käia, ka rasedana üritasin ennast laua taha ära mahutada. Kõik on enam-vähem laabunud nagu olen tahtnud. Mul oli kunagi 10-aasta plaan ja siiani on kõik punktid täitunud.

Iseseisvaks saamine on samuti oluline - mul on P asu, oma pere ja kodu, see on hästi tähtis!

Puuriidat disainielemendina

Mis on Sinu elus kõige olulisem?

Võimalus tegeleda nende asjadega, mis mingis hetkes on olulised, aga mis ei ole töö ega kool. Näiteks tuleb täna mõte, et lähen Pääsuga Kadriorgu jalutama. Mul peab olema võimalus see mõte realiseerida, võtta aeg maha ja teha seda, mis on antud hetkel enda jaoks vajalik.

Tuleb osata lükata mõningad asjad edasi, iseenda jaoks või elukaaslasega koos milligi tegemiseks. See aeg peab lihtsalt olema, muidu mutrid hüppavad peast välja.

Mis sind kõige rohkem naeratama paneb?

Kõik seostub praegu beebiga. 😊 Hommikul kui see pisike tegelane voodist vastu vaatab ja naeratab ... ma arvan, et iga ema saab sellest aru, aga kui sa ema pole, siis sa ei mõista seda. Varem ka mina ei mõistnud. See on selline tunne, et kõik on hästi, mingit muret pole - muu polegi tähtis.

Kas on veel midagi, mille tegemisest oled kaua unistanud?

Lisaks aedade kujundamisele, tahan varsti luua oma firma. See idee on rohkem disainivaldkonnaga seotud - nišši lilledisain. Lapse kõrvalt võtab see kõik rohkem aega ja ma kujutan ette, et kui ma selle käsile võtan, siis olen 24/7 hõivatud, hommikust õhtuni. Töö juures saab kindlasti olema lastenurk ja mängutuba, sest laps tuleb ju minuga kaasa. Ma natuke veel mõtlen, millal sellega alustada.

Mida on vaja, et edukas olla?

Enda jaoks tuleb kaugem siht või plaan teha – mida sa soovid saavutada. Ja seda sihti ei tohi ära unustada, isegi kui sul on pere või beebi või palju tööd. Kogu aeg tuleb eesmärgini jõudmisega tegeleda. Ei pea 100% pingutama, aga seda mõtet ei tohi käest lasta, et ah, see aasta ma ei jõua, kunagi hiljem mõtlen ja teen.

Kolm märksõna, mis Sind iseloomustavad?

Mmmm... äkki teie (pöördub minu ja meie kursusekaaslase Kadri poole, kes parasjagu Pääsut süles kiigutab) oskate seda paremini öelda.

Ambitsioonikas, ütleb Kadri. Võib-olla jah, ambitsioonikas, nõustab Maali. Kohusetundlik, lisab Kadri. Jaa, kohusetundlik ja samas ka...,

Emal silmarõõm Pääsu Liil

jätkab Maali, kui Kadri hõikab juurde perfeksionist. Selle peale ütleb Maali, et sellega lähen ma nii palju metsa, aga ideaalis võiks see nii olla. 😊

Seltskonnahing on mulle öeldud, lisab Maali. Ja lõpetuseks leian mina, et avatud suhtleja on ta ka.

Sa oled neljal aastal osalenud Tallinna Lillefestivalil ja võitnud mitmeid tunnustusi. Sellel aastal pärjati Sinu aed Rahva Lemmiku tiitliga. Miks Sa seda teed?

Kui oled noor alustaja kujundaja, siis sa pead ju kuskil midagi tegema, et silma jääda. Sulle ei kuku sülle võimalus kujundada linnaruumis parki. Lillefestival on ideaalne võimalus ennast näidata, oskusi proovile panna. Kandideerimiseks tuleb esitada aiaplaan välja kuulutatud kujundusvõttes, seletuskiri, elektri- ja veeplaan jne ning lisaks veel see rajada ka. Festivalil käivad eriala inimesed, kui aed on hästi õnnestunud, siis nad ikka vaatavad, kes on selle autor ja nii sa ennast reklaamidki.

Pruudikimbud

Räpina Aianduskooli õppedirektori kabineti seinal on Sinu tehtud maal. Kui palju Sa praegu maalimisega jõuad tegeleda?

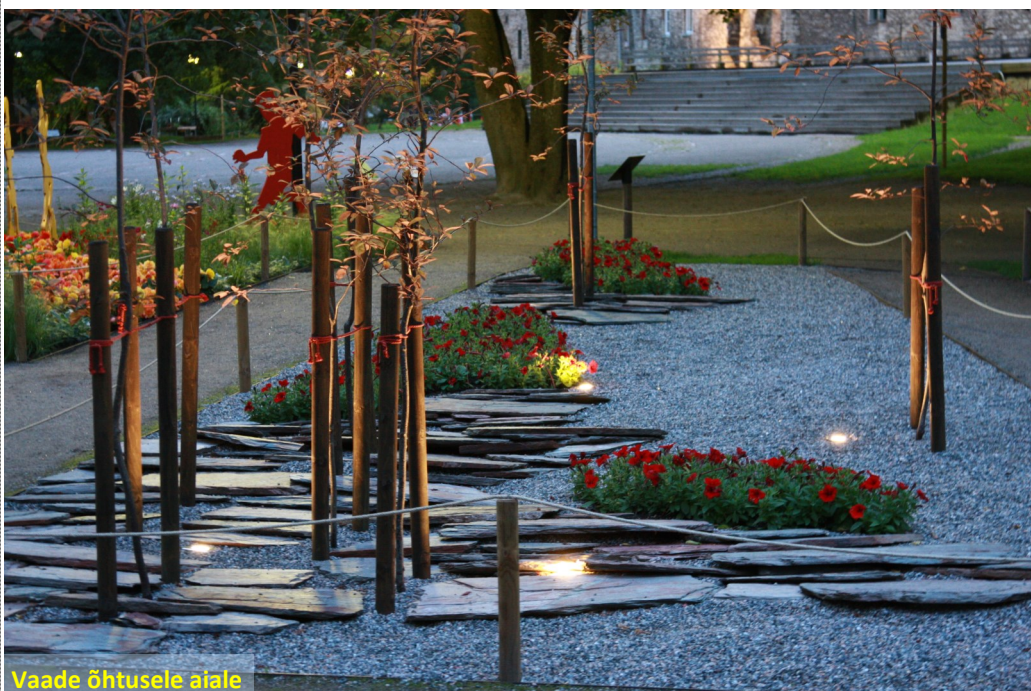
Rasedana ma tegin ühe maali oma magamistoa seinal. Hetkel hoian värvilahustest kaugemale, sest ei saa minna lapse juurde õlivärviste näppudega ja tärpentini haisusena.

See on minu jaoks hobi, väiksena juba armastasin maalida ja joonistada. Meil on siiani veel rullide kaupa alles pabereid, mis on täis joonistatud meetripikkuseid puid koos linnumajakestega, ma võisin seda tunde teha.

Mida Sa ütled tänastele aianduskooli õpilastele?

Õpingutest tuleb välja noppida see, mis on enda jaoks oluline. Igasse asja ei pea 100% süvenema, aga see, mis sa tunned, et on oluline, sellesse tuleb panustada. Ei piisa ainult tunnis räägitust, ka ise tuleb juurde uurida. Vaata, mis mujal maailmas on, käi ringi avatud silmadega ning kunagi ei tasu ainult ühe asja juurde jääda. Näiteks kui teed lillekimpe, oled ainult seal maailmas, aga leia midagi veel, et sa ei oleks suletud mullis, tegele asjadega, mis sulle meeldivad ja huvi pakuvad, avarda silmaringi.

Liisi Kont, kutseõpetaja

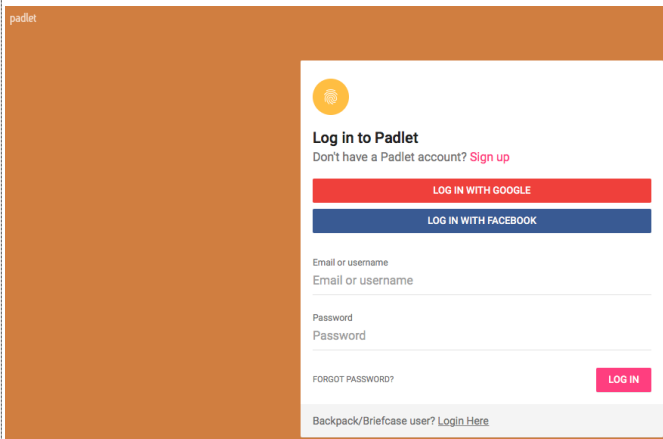

Vaade õhtusele aiale

Haridustehnoloogi minutid

Veebitahvel Padlet

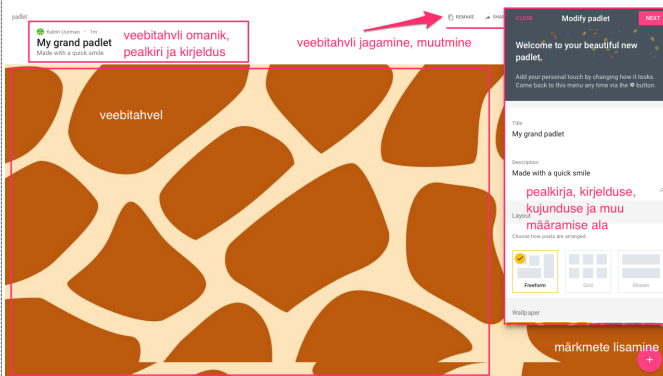
Veebitahvel *Padlet* (<https://padlet.com>) on lihtsalt ja intuitiivselt kasutatav ingliskeelne tasuta veebikeskkond, kuhu on võimalik lisada märkmeid (postitusi), lühisõnumeid ja mitmesugust materjali. *Padlet* sobib hästi ühistööks, SWOT analüüsi koostamiseks või märkmete, materjalide kogumiseks ja jagamiseks. Keskkonna kasutamiseks on vajalik kasutajakonto loomine. Sisselogimiseks saab kasutada ka olemasoleva *Google*'i või *Facebooki* konto andmeid (Joonis 1).

Joonis 1. Sisselogimine

Veebitahvli loomine

Sisselogimise järel on koheselt võimalik alustada veebitahvli loomisega. Selleks tuleb kasutada nuppu "+New Padlet". Loodud veebitahvli (Joonis 2) saab lisada nime (pealkirja), kirjelduse, määrata märkmete (postituste) paigutust, taustavärvi ja -mustrit, lisada sümbolit (tunnuspilt) ja määrata aadressit (linki), mille abil on edaspidi lihtne veebitahvli jagada (Joonised 3, 4 ja 5).

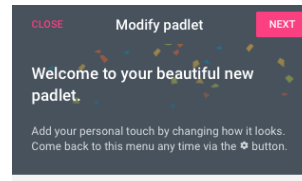

Joonis 2. Loodud veebitahvel ja selle väljad

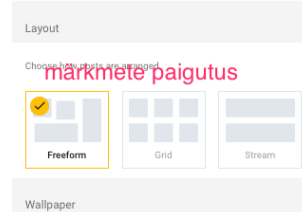
Veebitahvli privaatsus, kaasautorite rollid ja lisamine

Järgmise etapina tuleb tegeleda veebitahvli privaatsusega. Vastavalt vajadusele saab veebitahvli jätta privaatseks või salajaseks, määrata sellele ligipääsemiseks võtmesõna. Veebitahvli võib jätta ka avalikuks (Joonis 6). Viimasel juhul on veebitahvel *Google*'i ot-singumootorist leitav ja n.-õ. kogu maailmale nähtav.

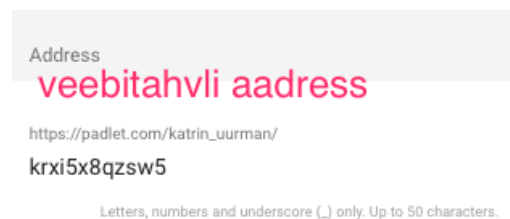
Vastavalt vajadusele saab *Padlet*ile määrata teisi autoreid ja kutsuda neid ühistööle. Kaasautoritele saab anda erinevaid õigusi: lugeja, kirjutaja ja moderaator (Joonis 6).

Joonis 3. Veebitahvli pealkirja, kirjelduse ja märkmete paigutuse määramine.

Joonis 4. Tausta muutmine

Joonis 5. Veebitahvli aadress ja selle muutmine

Lugemisõigusega kaasautor saab tahvli ja sellel paiknevaid märkmeid-postitusi lugeda. Tema ise postitusi juurde lisada ega muuta ei saa.

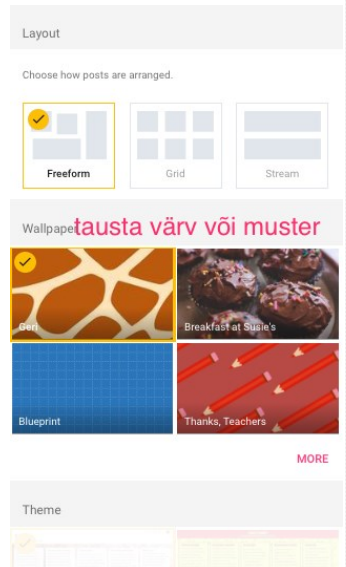
Kirjutaja õigusega kaasautor saab lugeda ja postitusi juurde lisada, teiste postitusi aga muuta ei saa.

Moderaatori rollis olev kaasautor saab lisaks lugeja ja kirjutaja õigustele veel võimaluse muuta teiste kaasautorite postitusi. Moderatoor ei oma kõiki veebitahvli omaniku õigusi.

Omanik saab lisaks lugeja, kirjutaja ja moderaatori tegevustele, lisada kaasautoreid, muuta veebitahvli kujundust, nime jms. Omanikul on ainuõigus veebitahvel ära kustutada.

Kaasautori lisamiseks tuleb sisestada kutsutava kaaslaste e-posti aadress (soovitavalt gmail) või *Padlet*i kasutajanimi ja määrata tema õigused.

NB! Kaasautoritel peab olema *Padlet*i konto või kasutama seda läbi muude võimaluste (*Google*, *FB*).

Joonis 6. Privaatsuse määramine ja teiste kasutajate lisamine

Joonis 6. Privaatsuse määramine ja teiste kasutajate lisamine

Ühistööna saab Padlet 'i tahvli kasutada ka ilma kaasautoriks kutsumata. Sellisel juhul on kaas autori postitused anonüümsed ja jääb teadmata, kes millise postituse tegi.

Märkmete (postituste) lisamine veebitahvlile

Postituste lisamine veebitahvlile on imelihtne. Selleks tuleb kasutada tahvli parempoolses alanurgas olevat + märki või teha ekraani tühjal kohal hiirega topeltklõps. Tekkinud postituse väljale saab trükkida pealkirja ja teksti, lisada saab videot, fotot, faili, linki, samuti audiot (Joonis 7). Tekstsõnumi pikkus saab olla maksimaalselt 140 tähemärki.

Joonis 7. Veebitahvli postitus ja selle väljad

Lingid rakenduse allalaadimiseks:

Androidile: <https://play.google.com/store/apps/details?id=com.wallwisher.Padlet&hl=en>

IOSile: <https://itunes.apple.com/us/app/padlet/id834618886?mt=8>

Veebitahvli sätted ja jagamine

Olemasolevat või ka varem loodud veebitahvli saab uuesti luua (*remake*), samuti leiab sätete alt võimaluse muuta pealkirja, kirjeldust, tausta, kujundust jm (Joonis 8).

uuesti tegemine, jagamine, sätted

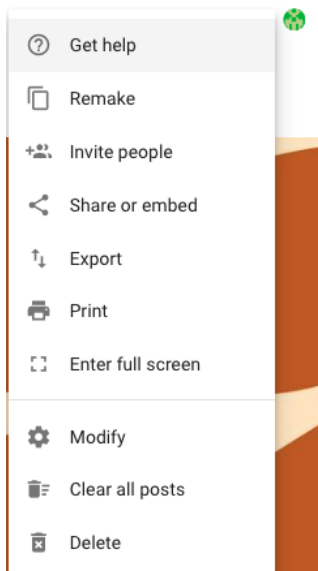
Joonis 8. Veebitahvli sätted ja jagamine

Kolme täpi (...) menüüst leiab võimaluse veebitahvli jagamiseks ja vistutamiseks (embed), printimiseks, eksportimiseks, muutmiseks, postitustest puhastamiseks ja kustutamiseks jm (Joonis 9).

Loodud veebitahvli saab jagada lingi või ka QR koodi abil, samuti on võimalik vistutamine (*embed*) kolmandasse veebikeskkonda (nt blogi).

Padlet on kasutatav lisaks arvutile ka nutiseadmes. Nutiseadme rakendused on tasuta, samuti ka veebikeskkond.

Katrin Uurman, haridustehnoloog

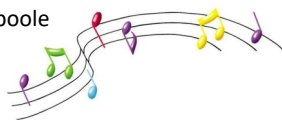
Joonis 9. Kolme täpi (...) menüü

Huviringid tegutsevad!

Õppetöö on juba täies hoos ja tõenäoliselt uued õpilased kohanenud koolieluga. Nüüd jääb arvatavasti aega ringi vaadata, kuidas sisustada oma vaba aega st õhtupoolikuid. Meil on isegi kooli fuajees stand, mis tutvustab huviringide tööd. Leia aega, et lugeda ja mõelda, millisest ringist sooviksid osa võtta. Näiteks kui Sa soovid kevadisteks riigieksamiteks valmistuda, siis sea sammud julgelt matemaatika, eesti ja inglise keele ringi. Kui oled õnnistatud vähesegi viisipidamisega ja soovid koos teistega kõva häälega laulda, siis õpetaja Jaanus Prükk ootab endiselt särasilmseid lapsi oma tundi. Kooli psühholoog Toivo Niiberg isiklikult aitab mõista seda, mis toimub meie sees ja ümber ning kuidas selles tohuvabohus orienteeruda. Kunsti- ja käsitööringis saad oma käelisi oskusi arendada ja rakendada ning tulemusi teistegagi jagada. Tean, kui nutikad on tänapäeva õpilased, aga kindlasti üllatab ja pakub uusi teadmisi-tarkusi nutiringi juhendaja Katrin Uurman. Lisaks pakub kool võimalusi osaleda lilleseade, aianduse-pookimise ja rühmvõimlemise ringis. Kõik spordihuvilised on aga oodatud võimlasse, et treener Heini Lumpre juhendamisel pallimänge harrastada.

Lisainfo kooli kodulehel ja õpetajate-ringijuhendajate kaudu. Soovide ja probleemidega pöörduda huvijuht **Heini Lumpre** poole tel 5183758

Külli Nõmmistu, raamatukoguhoidja

Huviringide töökava 2016/17 õppeaasta				
Huviring	Juhendaja	Päev	Kel-laeg	Ruum
Psühholoogiaring	T.Niiberg	liikuvalt		223
Lauluring	J.Prükk	kolmapäev	16-18	213
Kunstiring	M.Eensaar	kolmapäev	16-17	220
Käsitööring	M.Eensaar	kolmapäev	17-18	220
Stuudiofotograafia	I.Kaeli	kokkuleppel		102
Rühmvõimlemine	I.Nagelmaa	esmaspäev	16-17	saal
Eesti keel	U.Grünberg	esmaspäev	16-17	208
Matemaatika	V.Truija	teisipäev	17-18	311
Inglise keel	M.Hunt	neljapäev	16-17	208
Nutiring	K.Uurmann	neljapäev	16.30	329
Võrkpall	H.Lumpre	esmaspäev, kolmapäev	17-19	võimla
Lilleseade	R.Palusalu	4x aastas okt, dets, veebr, aprill à 6t kokkuleppel		
Aiandus-pookimine	S.Tooding	veebruar-märts 6x2t		

Armeenia – vanim kristlik maa kahe maailma veerel

Mulle avanes võimalus külastada Armeenia Vabariiki oktoobri esimesel nädalal. Osalt tõmbas mind Armeeniasse nostalgia, sest külastasime seda riiki Rápina õpetajate-töötajatega (Rápina Sovhoostehnikum) pea 30 aastat tagasi. Teisalt lugesin Armeenias loenguid ja külastasin kahte Armeenia juhtivat konjakitehast, millest ühte haldab Prantsuse ning teist kohalik firma.

Armeenia Vabariik moodustab väikese osa ajaloolisest Armeenias, mis hõlmab 300–400 tuhat km² Türgi idaosast Kaspia mereni. Tegemist on põhiliselt iidse Urartu kuningriigi aladega. Ka Jeesuse emakeel olevat olnud aramea keel. Pea 8 miljonilisest Armeenia rahvast elab oma kodumaal vaid iga kolmas. Suuremad armeenlaste kogukonnad ehk diasporaad asuvad Venemaal ja USA-s. Armeenia näol on tegemist ühe vanima ristiusu vastu võtnud maaga, mis on tänini pea kolmest ilmakaarest ümbritsetud moslemitega ja vaid põhjast kristliku Gruusiaga, läbi mille toimub ka side muu kristliku maailma ja Euroopaga. Suuremate naabrite, Türgi Vabariigi ja Aserbaidžaaniga, on piir täielikult suletud. Iraani ehk ajaloolise Pärsiaga on Armeenlastel suhted head ja nad loodavad peagi valmis ehitada kahte riiki ühendava raudtee. Kuid piir lõunas paikneva Iraaniga on samas ainult veidi alla 40 km. Ka Armeenia vähesed välisturistid pärinevad kas Venemaalt, Gruusiast või Iraanist.

Kunagisest võimast nõukogude aegsest suurtööstusest on järele vaid ahervaremed tehaste katustel kasvavate kidurdate puudesaludega. Suuremaks armeenlaste mureks ongi iseseisva majanduse arendamine ja noorte, haritud ning töövõimelise elanikkonna lahkumine teistesse riikidesse.

Armeenia pealinn Jerevan tekkis 782 eKr urartulaste rajatud Erebuni kindluse ümber. Jerevan on olnud araablaste, pärslaste, Otomani impeeriumi ja Venemaa valduses, alates 1991 on iseseisva Armeenia pealinn. Jerevanis ja selle lähiümbruses veetsin ma neli päeva. Südalinn on igati euroopalik. Kogu Jerevanis on kasutatud kohalikku vulkaanilist hallika tooniga tuffi, mis muudab päeval ka linnailme kuidagi hallikaks. Tuledesäras omandab ehituseks kasutatud kivim punakas-kollase tooni. Seega mõjub õhtune linn kuidagi soojemalt ja ligitõmbavamalt. Veidikenegi linnasüdamest kaugemal hakkab silma maha visatud prügi, pudelid, kellegi poolt kunagi rajatud, kuid nüüd hooldamata haljasalad, umbrohtu uppuvad majaesised jne. Peamiseks vaatamisväärsuseks

suseks osutuski linna peaväljak, kus igal õhtul toimus paaritunnine vikerkaaritud pürospetsiaalide sümfoonia. Jerevan ise paikneb nagu hiiglasliku kausi sees, mille ühte serva troonib lumekrooniga kaetud, aga nüüd türklastele kuuluv püha Ararati mägi, kuhu Noa oma laevaga olla maandunud. Teises servas aga valvab linna Armeenia Ema hiiglaslik kuju, mille asemel seisis kunagi kõigi rahvaste isa, Stalini, veelgi hiiglaslikum kuju.

Eelkõige paelus mind Armeenia loodus. Armeenia on väga mägine. Umbes 90% riigi pindalast on üle 1000 m merepinnast. Keskmine kõrgus on 1800 m üle merepinna. Põhja poolt ulatuvad Armeeniasse Väike-Kaukasuse üle 3000 m kõrgused harud. Kõrgeim tipp on kustunud vulkaan Aragats (4090 m), mille jalamil asuvas turismi baasis ma kaks päeva viibisin. Madalaim punkt (375 m) paikneb Araksi ääres Iraani ja Aserbaidžaaniga piiril. Need kohad paiknevad teineteisest umbes 80 km kaugusel.

Aragatsi jalamil toimus ka minu elu ekstreemseim mägimatk – ära ütle iial, et ei iial...Olin endale juba ammu töötuse andnud, et langevarjuhüpped ja kõrgustes turnimine jäävad järgnevasse ellu, aga kus sa sellega. Matka alustades ei hoiatanud keegi, et ületada tuleb ka kuru see osa, kus alla langeb 1700 m püstloodset kaljuseina ja üles ulatab seda oma 100-120 m. Sellist lõiku oli 400 m. Hiljem selgus, et sama teed mööda tuleb ka tagasi tulla. Läbisin selle 60-70 cm teeraja selg kuristikku ja nina vastu kaljuseina kaks korda, aga ellu ma jäin...

Omaette elamus oli maailma suuruselt teise mägijärve Sevani külastus. Järv paikneb 1896 m kõrgusel merepinnast. Sevani järve on siirdatud meie Peipsi siig, mille üle armeenlased on väga tänulikud. Kuna nõukogude võimu ajal rajatud hüdroelektrijaam on nüüd suletud, hakkab pikemaajaks taastuma järve loomulik ökosüsteem ja tõuseb ka järve veetase. Enne inimtegevuse poolt põhjustatud muutusi oli järve suurim sügavus 95 m, pindala 1360 km² ja maht 58 km³. 1949. aastal valminud tunneli tõttu sattus kogu järve ökosüsteem ohtu. Liati osutus järvest vabanenud maa viljatuks. Praegu on järve pindala 940 km² ja sügavus kuni 83 meetrit.

Kokkuvõtvalt peaks loodust, ajalugu ja eriti kõrgmäestikke armastavale inimesele Armeenia pakkuma kustumatuid elamusi.

Toivo Niiberg, psühholoog

Armeenia Ema asumas

Jerevan ja Ararati mägi

Rebased aianduskoolis

Noorrebaste päev algas neljapäeva varahommikul kell kuus virgutusjooksuga. Soe dress selga ja minnek, kuid enne tuli lasta uhked vurrud joonistada ning lisaks selga panna suured prügikotid, et kõik näeksid kui ilusad rebased meie koolis käivad.

Hommikujooks kulges "Konsumi" juurde, et seal kõhtu kinnitada. Välja valiti kõige magusamad sibulad, mis rebasekutsikad pidid ära nosima. Iga korralik ja endast lugupidav rebane peseb peale sööki hambaid sinepiga, mis tegi meele ja vaimu veel terasemaks enne koolipäeva. Enne tundide algust teretasid käsipuude ja pergolate külge kinniseotud rebased oma kaasõpilasi ja õpetajaid. Tunnid toimusid ikka tavapärasel viisil nagu iga teine koolipäev, kuid vahetunnid olid märksa huvitavamad. Sai mängida ning esitada väljakutseid teistele rebastele. Näiteks jogurti söötmine suletud silmadega, võitjale auhinnaks kott jogurtit; kotijooks suurtes lehekottides; lõunasupi söömine pulkadega.

Päeva lõpuks andsid reinuvaderid käsi südamel vande:

Mina, väike, hale ja räpane rebane, töotan olla oma Jumalate kanni varju vääriline. Iga kell olen valmis aianduskooli lõpukursuslasi aitama nii füüsiliselt, moraalselt kui ka majanduslikult. Igal õhtul enne magamaminekut kummardan nende altari ees. Toetan oma lõpukursuslaste II samba pensionifondi oma taskurahaga. Kasutan kõikvõimalikke tutvusi, et lõpukursuslaste eksamid läheksid edukalt. Igal kuul koristan oma Jumalate autosid ja lisan vajadusel lõhnakuuse. Ei mõtle oma käskijatest siivutuid mõtteid. Kuulan oma krahvi ning ei tee häbi koolile ega lõpukursuslastele. Mina, Rápina Aianduskooli rebane, kannan oma tiitlit uhkusega.

Kinniseotud rebased

Rebaste enda kommentaarid päeva kohta:

Melanhoolne rebasekutsikas sügavalt ohates: „Jäin üldiselt päevaga rahule, oleks võinud ju palju hullemini minna.“

Rahulolev rebane: „Rets oli väga vinge. Eriti meeldis see, et erinevad rebased pidid omavahel meeskonnatööd tegema, mis neil õnnestus väga hästi. Kiitus korraldajatele, tänu kellele sujus rets meeleolukalt.“

Murelik rebane: „Paljud selle aasta reinuvaderid haigestusid päev enne sündmust silmnähtavalt - kellel gripp, kellel kõhuvalu. Päeva nautinud rebased soovivad haigetele head paranemist, toituge tervislikult ning riietuge soojalt. ☺

Suured tänud korraldajatele ja kohtumiseni uuel ristimisel. ☺

Lilia Varusk, FL-16-41-K

Fotod: H. Raidla

Rebased vannet lugemas

Sillamäe Gümnaasiumi õpilased Rápina Aianduskoolis

13.–14. oktoobril külastasid Rápina Aianduskooli aine- ja keeleõhingu projekti raames Sillamäe gümnaasiumi õpilased.

Õpilased tutvusid meie kooliga ja osalesid praktilistes tundides. Osaleti õppeprogrammis „Mikromatk õite ja viljade maailma“ ja maastikuehituse ning lillekasvatuse praktilistes tundides. Lisaks matkati Meenikunno rabas, kus õpiti tundma raba ja rabataimes-tikku, nautiti piknikku ja kuulati Valdur Truija pillimängu. Päeva lõpus toimus veel meie kooli õpilaste ja külaliste vahel võrkpallimäng.

Tagasiside külalistelt oli väga positiivne. Jäädi rahule pakutud programmiga ning nii mõnelgi õpilasel tekkis suurem huvi Rápina Aianduskooli vastu.

Õnne Rämmann, keskkonnakaitse juhtõpetaja

Foto: P. Karjane

Maastikuehituse töötuba

Bioloogiaõpetajate suvekool

Eesti Bioloogiaõpetajate Ühingu X suvekool toimus 22.–24. augustil Rápina Aianduskoolis. Suvekoolist võttis osa 54 bioloogiaõpetajat. Kolme päeva jooksul oli bioloogiaõpetajatel võimalus tutvuda kooliga, kuulata erinevaid loenguid, osaleda herbariumi tegemise praktikumis ning omandada oskusi erinevatest töötubadest. Rápina Aianduskool viis läbi viis erinevat töötuba: mullatöötuba, jahinduse teemaline töötuba, pookimise töötuba, floristika töötuba, mikromatk õite ja viljade maailma.

Õnne Rämmann, keskkonnakaitse juhtõpetaja

Foto: http://www.ebu.ee/info/Suvekool_2016.php

Bioloogiaõpetajad lillepöllu

Tänuõnad maastikuehitajatele

Täna nii enda kui ka teiste "meie linnaosa" jalgsi ja jalgrattaga liiklejate nimel ME15-42-M1 ja M2 ning nende juhendajaid-õpetajaid, kes septembri algul praktiliste oskuste omandamiseks nii hea ja vajaliku töö tegid ning üle silla viiva kõnnitee korrastasid-parandasid. Eriti oluline ja arusaadav on see pimedajal ja libedajal aja saabumisega.

Dairi Kokmann, Nooruse õpilaskodu administraator

Jalgpalliturniir õhtuhämaruses

27. septembril toimus Räpina staadionil traditsiooniline kursuste vaheline jalgpalliturniir. Seekord osales kokku viis võistkonda. Lisaks kahele aianduskooli võistkonnale olid konkurentsi pakkumas meil praktiliselt olemas saksalased ning Maarja küla, kust oli seekord koguni kaks võistkonda, kusjuures enamik mängijaid olid külalised Hollandist.

Mängud olid kaasahaaravad ja viimased mängud peeti juba sügisese õhtuhämaruses. Autasustamine toimus juba taskulampide valguses. Seekordse jalgpalliturniiri võitis maastikuehituse 4. kursus koosseisus: Markkus Janek Mitri, Argo Ainjärv, Polina Jakovleva, Hendrik Lillenberg, Kris Käos, Steven Toobre. Neile oli see juba neljas järjestikune turniirivõit. Teise koha sai aianduskooli II kursus, kus mängisid Häly Raidla, Tanel Rätsep, Egert Aug, Markus Vainu, Aleksandr Nemuskin ja Karolin Lood. Järgnevad kohad kuulusid võistkondadele PSV Maarja küla, Saksa kool ja Ajax Maarja küla.

Valdur Truija, õpetaja

SÜGISPIDU
SÜGISVÄRVIDES

Räpina Aianduskoolis
3. novembril kell 19.00

Tantsuks mängib ansambel StandBy!
Üllatusesinejad!
Õnneloo!

Pilet 2€
Õpilastele tasuta!

Nekroloog Ausamba pargi Kasele

Sa olid vanem enamikust meist. Võib-olla isegi kõigist, kes Sind kaitsma oleks pidanud. Kas luges keegi pärast langetamist Su aastaringe, mis tüve sisemuses juba kõdunenud? Elle Mälberg oleks ehk teadnud Su istutusaega ja suutnud Sind kaitsda. Ellest veidi nooremate jaoks olid Sa Ausamba kaasaegne. Seisid sambaga kõrvu. Seisid üksinda noil aegadel, kui Tema varjusurmas mullas puhkas, kuni taaskord kerkis. Sina olid pikki aastaid keelatud sümboli reaalselt eksisteeriv vari. Nüüd pidid jätma oma elu, mida enam tagasi ei saa. Su kaaslane jäi üksi.

Tänapäeva tehnika saab jagu sõjaeelsetest põlispuudestki. Sama saatust tabas kevadel Räpina pargi sümbolpuud. Paraku on taolisi pühasid puud Räpinas veelgi. Leidub inimesi, kes on valmis langetama neid. Leidub teisi, kes julgevad surmaotsusele alla kirjutada. Põhimõttel - pole puud, pole probleemi. Veel kasvavad probleemsed ohtlikud paplid Ausamba pargi teises servas. Näib, et need kiirekasvulised, sõjajärgset linnahaljastust ilmestavad puud, lastakse murduda loomulikult teel mõnes sügisrajas. Pole neist ju ka küttepuidena kaskedega võrdset.

Ajapikku kaob või väheneb igasugune kaotusvalu. Nüüdsest saame koos Vabadussõjas langenu-tele meenutada Sindki.

Jaani Kivistik, 22.10.2016

Foto: T. Lees

Samal teemal:

Räpina põlispuude karm kevad. Aeg ja Vaim, juuni 2016 https://issuu.com/rapinaaianduskool/docs/koolileht_2015_mai_juuni

Aeg & Vaim
TEMPUS & SPIRITUS

Suured tänud kõigile, kes lehenumbri ilmumisele kaasa aitasid.

Ajaleht ootab kaastöid

kulli.nommistu@aianduskool.ee

Väljaandja Räpina Aianduskool, Pargi tn 32, Räpina 64505

Toimetaja Külli Nõmmistu **Küljendaja** Valdur Truija

Oktoobrikuu nali

Kui teile tuleb vastu must kass, siis must hiir,
seejärel must koeranäss
ja tema järel must laps koos musta eidega,
siis tähendab see seda,
et taat kiskus naeri asemel kõrgepingekaabli maa seest välja.